Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

https://www.israelsmisjonen.no/pv

2. søndag i adventstiden – søndag 6. desember 2026

Søndagens tekster: Jes 65,17–19; 1 Kor 15,50–57; Luk 21,27–36

Løft hodet

Vi er i gang med adventstiden og denne andre søndagen retter vi blikket framover, mot Jesu gjenkomst. Lukas gir oss en smakebit av Jesu store endetidstale, en tale Matteus har et mer utførlig referat fra.

Menneskesønnen

Vår tekst begynner med en henvisning til Menneskesønnens komme. Dette er et svært viktig poeng og for Jesu tilhørere gikk nok tankene til Daniel 7 og synet av «en som var lik en menneskesønn» som blir gitt et rike som aldri går til grunne (Dan 7,14).

I Daniels bok henger denne teksten sammen med synene av de fire verdensrikene forut for opprettelsen av Guds rike og Jesus legger listen høyt når han siterer på denne måten. Han er Menneskesønnen som skal komme igjen.

Vi lever også i denne forventningen og Jesus gjør det tydelig at tiden før hans komme skal preges av «angst og rådløshet». Det er ikke vanskelig å se spor av nettopp dette i våre dager. Om det betyr at Jesus kommer igjen i vår levetid er det annet spørsmål, men vi skal uansett få ta til oss de trøstefulle ordene fra Jesus: «Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet! For da skal dere snart bli satt fri». Eller som det står i en eldre oversettelse: «For deres forløsning stunder til».

Fikentreet

Jesus går videre og forteller en lignelse om fikentreet. Poenget er at tegnene for hans gjenkomst skal være synlige nok til at det lar seg gjøre å få det med seg. Jesu ord her kan være litt utfordrende for vår forståelse, for han sier i klartekst at «Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer». Hva betyr det? Viser han til det slektsleddet som levde den gangen, eller er det en mer generell henvisning til menenskeslekten som sådan. 2000 år etter er sistnevnte løsning den naturlige, men det er rimelig at de første kristne kan ha tenkt annerledes, og kanskje det også er noe av bakteppet for at Paulus har behov for å trøste og berolige tessalonikerne (1 Tess 4,13).

Når det er sagt, fikk den slekten som lyttet til Jesu ord erfare en forsmak på dommen, for mange av dem levde nok da romerne ødela Jerusalem i år 70.

Våk og be

Hovedbudskapet til Jesus er likevel tydelig. Vi behøver ikke være redde, for han har kontroll og hans ord står fast. Samtidig finnes faren for sløvhet og søvn. Derfor formaner han sine til å våke og be. Dagen for hans gjenkomst kommer plutselig, «som en snare». Når et dyr fanges i en snare skjer det brått og uten rom for betenkningstid og analyse. Med Herrens dag behøver det ikke være slik. Ved å våke og be – følge med – kan vi være forberedt og skjønne at tiden nærmer seg.

Til talen

Det er godt at vi hver advent, en tid på året som gjerne fylles av dagliglivets bekymringer og gjøremål, får stanse opp og minne hverandre om Jesu gjenkomst. Mitt inntrykk er at dette temaet ikke så ofte er framme på talerstoler rundt om i landet. Men vi lever i urolige tider og for mange kan det være godt å få disse påminnelsene og forsikringene fra Jesus om at han har makt og kontroll, og vi trenger også å høre formaningen om å være våkne. Så benytt anledningen til å legge dette inn over tilhørerne.

Knut Kåre Kirkholm
Førstelektor og undervisningsleder ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole og redaktør av magasinet Fast Grunn.
kkirkholm@fjellhaug.no